

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director:
Pr. IOAN MOȚA

Abonamentul:
pe 1 an 120 Lei; pe 6 luni 60 Lei; pe 3 luni 30 Lei

Un exemplar: 2 Lei
Apare odată pe săptămână, JOIA

„LIBERTATEA” — FOAIE VERDE

Odată cu venirea primăverii acesteia, ia să înceapă și „Libertatea”.

Isi înmoește doar înfățișarea. Sufletul ei rămâne același pe care l-au cunoscut ceilalți noștri încă de acuz-34 de ani, de când, în anul 1902, părintele Ioan Moța a întemeiat la Orăștie această foaie, împreună cu alți lupțitori ardeleni. An cu an „Libertatea” poposea în casele sătenilor și muncitorilor ardeleni (prin vechiul regat mai puțin) pentru a le aduce noii numai știri din lume și din țară, nici numai povestiri și versuri pentru petrecere și învățură. Ci „Libertatea” aducea, în rândul întâi, în casele noastre, îndemnul la luptă pentru înălțarea neamului românesc, pentru împlinirea jgugului străin. „Libertatea” era o armă de luptă împotriva stăpânirii ungurești. Ea era scrisă cu gândul de a așeza pe Români în drepturile lor de stăpâni liberi asupra țării lor, în care să trăiască după rânduielile românești și creștinești, iar nu după placul străinătății, care, folosul lui și în duhul lui. De aceea își a și dat folul numele „Libertatea”.

În această luptă îndelungată, „foala noastră „Libertatea” a ajuns la o mare putere de îndrumare a poporului din satele ardelenesti. Prin anii 1914—1915 „Libertatea” se tipărea în 16.000 exemplare. Într-o vreme apăsătoare de două ori pe săptămână, și însoțită fiind de alie 3 foi („Foaia Intenționată” pentru povestiri și învățură; „Bobărnaci” pentru petrecere; și „Tonărăștea” pentru îndrumări economice și plugărești). Astfel, pe vremea când puterea foilor noastre ajunsesse la culme, plecau dela Orăștie, în fiecare săptămână, câte 50.000 până la 60.000 foi, care se răspândeau până în cel mai depărtat fund de vale, ori vârf de munte din Ardeal, ducând cu ele duh sănătos românesc și chemare vitejească la luptă împotriva străinului dușman. Din când în când, vom arăta în această foaie părerea unor oameni de frunte despre ceea ce a înfățișat „Libertatea” în luptele românești din trecut.

Pentru aceste lupte ale ei, această foaie a suferit tot felul de prigoane din partea Ungurilor, și, durere, le-a suferit mai întâi chiar și din partea Românilor. Conducătorii foilor, părintele Ioan Moța, a făcut multe luni de închisoare ungurească, pentru scrisul său bărbătesc (despre închisoarea suferită de dânsul în România, să nu vorbim deocamdată). În anul 1915 foala a fost oprită, directorul ei trebuia să treacă munții în România și fu apoi condamnat la moarte de către Unguri, averea-l fu confiscată, tipografia vândută. Toată frumoasa așezare dela Orăștie fu astfel risipită, iar Ardealul fu lipsit de zecile de mii de foi care, în fiecare săptămână, băleau la ușa

Românilor ducându-l scânteie de nădejde în înviera românească.

După această risipire, „Libertatea” apăru în 1915 și în 1916 la București, lupțându-se alături de marii români din vechiul regat, pentru războiul de întregire. În vremea grele din 1917 părintele Moța fu trimis de către guvernul român dela Iași, împreună cu părintele Lucaci, în America, pentru a forma legiuni de români cari să se bată în Franța, pentru desrobirea Ardealului. Foaia noastră „Libertatea” apăru astfel căiva timp și în Statele Unite ale Americii, la Cleveland-Ohio.

Înnoaștră, în 1919, după ce am fost în lupta pentru sătenilor și jertfa armatei vechiului regat, căi și prin jertfa de sânge a Ardelenilor și Bănăjenilor în cursul veacurilor, „Libertatea” nu mai cunoscu înflorirea din vremea de robie.

Bucuria întregirii și a unirii tuturor Românilor într-o țară liberă, visată de atâtea veacuri, — bucuria aceasta se întinse încă destul de repede din pricina multor păcate și otrăvuri rămase în trupul nostru românesc. În aceeași vreme, o nouă stăpânire păgână și străină își arăta colții și ne însingura tot mai mult pe noi Români; stăpânirea jgugului. Astfel, jidanii pe de o parte, iar pe de altă parte unii Români necinstiți și politiciori numai de bani, înfrății zăbranic de jale peste sufletul românesc.

În fașa acestor noi nenorociri, s'au ridicat tinerii hărăzi să desvârșească biruința dela 1918. Ei volau să înnoască sufletele acestor biazăi țară și s'o scoată din nou jgug al jidovilor și al Românilor. Cifitorii noștri cunoscu, din cele scrise de „Libertatea”, toate înfrățirile acestor lupte înțerești pornite de către studenții în anul 1922. Foaia noastră a sprințit todeauna și a lăudat aceste imensoase și grele lupte studențești și tineresti.

Anii trecuți, foștii studenți și tinerii lupțitori dela 1922, au ajuns să lărgească lupta, lor din școlile mari, înfrățind-o pe tot cuprinsul țării, chemând poporul românesc la o nouă mare și grea luptă atât împotriva puterii jidovești cât și împotriva necinstii și a săraciilor în care ne-a coborât hojta și nepăsarea pentru durerea poporului. O mareăță oaste verde se strânge tot mai mult în jurul omului sorlit a fi în Capitan și care, sub oblădurea Regelui, va da țării noastre o viață nouă. Această nouă viață va fi o viață legionară, adică o viață în care va stăpâni dreptatea românească, cinstia și aspra pedeapsă pentru cei care răvnesc să se îmbogățească din sudoarea muncitorului, sugându-i toată vlagă și tot rodul

O, DO! MNE ISUSE!

De ce ești așa de sus,
încât noi nu ne putem
înălța până la Tine, nici
să ne simțim „mai lângă
Tine”!

Și tu, safete al meu,
dece stai așa de jos
rob tatalui în care te ai îmbrăcat,
încât abea L vezi a-
colo sus și abia auzi, sau
nici nu auzi, chemările
Lui, ca să te întorci și
înălți spre El!

Privеște l cum își poartă
fără durere și fără
împotrivire cununa cea
grea de spini, care nemurire
înseamnă și vestejire
nu cunoaște, care cutremură
tălmile și te cucerește.
— Iar tu te dorești
după cununa de flori u
șoare și amogitoare, care
până seara se vestejesc.

Safete al meu, safete
al meu! Alegeți iar pea
cea bună: cununa cea
nemurire să te ducă la
Purtătorul ei cel ceresc
sau te înalțe! La lumina
cea de sus, din praful
cel de jos. Să te simți și
tu înviind, când altora le
vestești că:

CHRISTOS A ÎNVIAT!

muncii lui cinstite și grele. Vedem așfel cum se apropie primăvara și pentru poporul nostru, după veacuri întregi de nedreptate și de muncă nerăsplătită. Primăvara aceasta care va înverzi în curând în toată țara, va aduce soare, căldură și rod în casa fiecărui Român.

Îmbătrânită în grele lupte naționale „Libertatea” vrea să le și ea o foaie verde în mijlocul acestei mărețe primăveri a dreptății românești. Foaie verde care să ducă din noi în satele românești solia acestei frumoase primăveri, solia învierii noastre prin vitejii legionari.

Să dea Dumnezeu ca a această nouă luptă în care se alătură „Libertatea”, să aibă același sfârșit de biruință depulă, pe care l-a avut lupia ducă de noi pe vremuri pentru dorobărea jgugului unguresc.

„LIBERTATEA”.

Christos a înviat!

Sintele sărbătorii ale Paștilor sunt cele mai luminoase și mai pline de bucurie pentru inima creștinilor. Odată cu soarele primăverii și cu florile ei, credincioșii îmbracă haine de sărbătoare, dar își îmbracă și sufletul cu lumina bucurii pentru înviera Domnului nostru Isus Christos. Se bucură lumea că n'a biruit Diavolul și moartea. Ne bucurăm cu toții văzând că nedreptatea și suferința nu sunt veșnice, și că dreptatea lui Dumnezeu calcă moartea și biruiește dușmăniile.

Dar să ne dăm totuși seama că dacă ne îndemnăm de a bucuria învierii și a biruinței adevăratului Dumnezeu această bucurie e câștigată cu prețului greu al suferințelor, al sângelui și al morții Mântuitorului pe Cruce. Dacă nici Dumnezeu-Isus nu a putut birui suferința rășălnării, dacă nici dreptatea adusă în lume de fiul lui Dumnezeu nu a putut răpune nedreptatea decât cu prețul altor suferințe, — atunci se cuvine să ne dăm și noi oamenii seama că nu poate fi în viața noastră biruință și deznădă, fără a plăti această biruință cu prețul unor grele suferințe și jertfe.

Mările cucerii, cucerirea

dreptății, nu pot veni oameni lor pe de-a gata, fără osteneală, fără luptă, fără jertfă. Dumnezeu ne hărăzește tuturor bucuria învierii, bucuria împlinirii așteptărilor noastre drepte și curate. Dar Dumnezeu a rânduit astfel soartea omenească, încât aceste bucurii ni-le dă numai dacă înimă plină de dragoste, gata pentru a nu jertfi pentru binele aproapețului nostru.

Celor lenesi, celor lacomi celor fricoși, care nu vreau să jertfească nimic din al lor pentru ca să biruiească dreptatea, acestora Dumnezeu nu numai că nu le aduce biruința, dar le ia și ceea ce li-a mai rămas.

Poporul nostru românesc, care așteaptă biruința lui asupra altor nevoli și nedreptăți, să înțeleagă, în aceste zile de sărbătoare, că înviera lui nu poate veni decât dacă primește jertfă; dacă nu stă nepăsător, dacă se unește pentru a lupta cu toate greutățile și dușmăniile.

Dorind celorltoși noștri să primească în sufletul lor a această învătătură a Sintelor învierii și să se supună ei, — le trimitem creștineasca urare:

CHRISTOS A ÎNVIAT!

O fântână legionară

Dim Balamor de Câmp (jud. Hunedoara), o veste bună: Credincioșii noștri frați, luând pildă dela legionarii cari în anul trecut au zidit biserici, case culturale și altele, — s'au pus și ei pe lucru și au săpat în hotar acum în zilele primăverii-căle de Martie, la loc lipsit de apă, o fântână cu apă bună pentru oamenii muncitorilor în câmp și pentru vitele lor. Au pus pe de-a cruce și au simțit-o cu paradă frumoasă la 29 Martie cu 2 preoți și cu

frați legionari veniți din 12 sate din jurul, peste 1000 de țigși. Au fost acți bravi dela Simera, Cugir, Șibot, Romaș, A. Vlaicu, Orăștie și de pe Valea Jiului, ca și de peste Mureș, în frunte cu Comandantul pe jid. Dr. Costea dela Ilaș. S'au notat vorbiri pline de duh și de suflet românesc! Toți s'au înfors la casele lor cu inimă înfrântă pentru lupia aceasta înfrățitoare de luptă bunel — D-zeu ajute peste tot!

Vechi bun!

Către viitorii noștri abonați!

Cel cari ne trimite abonamentul sunt rugați a ne scrie cîteț, fără grabă, numele, comuna, județul și OFICIUL POSTAL. Pentru a ușura trimiterile banilor, am trimis în toate ălturatul mandat postal tipărit cu adresa noastră. Cel cari trimiți bani, trebuie să scrie pe mandatul acesta numai următoarele lucruri: suma (în parlea de sus a mandatului), adresa trimițătorului (în parlea de jos a mandatului). Apoi, pe cuponul mandatului (în stînga) vor scrie din nou suma de bani pe care o trimiți, și adresa întregă, așa cum am arătat mai sus (nume, comună, județ și oficial postal). Pe dosul cuponului, pe locul alb, trimițătorul de bani ne poate scrie ce vrea (dar să nu scrie și peste marginea cuponului) căci acesta este tăiat la poștă și dat nouă, iar ce e scris dincolo de linia cuponului, rămâne la poștă și astfel nu putem otti tot ce ni-ai scris).

Nu trebuie ca cel ce vor să se aboneze, să ne trimiți și scrisoare, și mandat postal. E destul dacă trimiți mandatul și scriu curăț și cîteț pe cuponul mandatului (numele, adresa și căteva cuvinte lămuritoare (arățind pentru ce trimiți banii).

Foaia noastră nu se vinde la chioșcuri și librării, decât în foaie puține locuri. Așadar cine vrea s'o ctească, să trimiță abonamentul.

Gratiu trimitem numai mandatul acesta și pe cel altor. Cine n'a trimis banii cel mai târziu după primirea numărului al doilea, aceluia l-ave o pregie trimiterii, cu începerea dela numărul 3.

Celtoșii trebuie să dea seama că foala noastră nu va putea trăi decât atunci când cel cari o primesc, o și plătesc. Neavînd nici un sprinț bănesc de nicieri, foala se poate susține numai din plata abonamentului.

Știri din lume

Din Rusia comunistă

- Ce sunt 'colhozurile'. - Tărani români, întrebați-vă dacă doriți să trăiți și voi în 'colhozurile comuniste, așa cum vrea să vă ferească Constantinescu-lași, Pauker și noii lui tovarășii politici. -

În Rusia s'apănează bolșevicii (la cari li-se mai zice și 'comuniști', 'marxiști' ori 'socialiști'). Temelul socialismului, al bolșevismului, este **deștirarea proprietății** (adică nimănui să nu mu mai fie săș păn pe un avut, fie pământ, fie unelte, fie hrană, și toate avuțiile să fie ale Statului). Sub stăpânirea comunistă se lau tuturor oamenilor, până și celui mai sărac țăran, pământurile, casele, uneliile, vitele, și toate se dau în proprietatea și stăpânirea Statului. Statul apot adună pe oamenii în nișe turme de muncitori, îi trimite la lucru acolo unde vrea el și cum vrea el, dă case de locuit cum vrea el, și dă hrană în schimbul muncii, alcătuită căt vrea Statul. Adică toate căt să nu crape de oaime, iar această adunătură de oameni robii, se chiamă 'colhoz', adică un fel de tovărășie. Dar în această tovărășie plugiarii și muncitorii e tovarăș numai la muncă, el n'are nici o stăpânire asupra pământului și toaderilor lui.

Când se face secerișul ori se adună ceteletole roade ale pământului, Statul duce în depozitele lui, în doli, și toată vrea și ce vrea, iar o altă parte o împarte (căt vrea Statul) la muncitorii care au asudat un pic din muncă în stăpânirea Statului.

Știrile mai noi venite din aceste tovarășii de robii, din aceste colhozuri rusești, sunt îngrozitoare. Duceau el viață grea, plugiarii ruși, și înlaine de stăpânirea bolșevică. Dar acum, au ajuns robii adevărați. Statul îi ia și dă, după pla-

cul lui, dind'un capăt al țării la alul, îi duce cu sila la lucrul și sub aspre pedepse. Că ne căteștie, că nuș place coliba ce i-s'a dat de locuit, ori că i-s'a dat lui o rășpălă mai mică decăt alulna lenes (dar în prietenie cu funcționari Statului), acela e bătut, schinguit, închis și chiar împuscat, fără nici o judecăt. Oamenii ajuși în această robie se gândesc ce la o viață de rat la vremurile de demulți, când fiecare era stăpân pe gospodăria lui, pe grădina lui, pe jugărul lui de pământ.

Să ne înțig toată robia a-astă, bolșevicii prigonește pe cei care se închină lui Dumnezeu. El ar bisericile, închid și chiar omoară pe preoți, așa că oamenii robii n'are a lua sfânta împărășie și nici îngronați fără sălubi biserică, iar pe copii n'are cine să-i mai boleză.

Adevărați stăpâni ai Rusiei bolșevice sunt Jdanov, care n'au încă durare pentru suferința bietului creștin, nici nu au dragoste pentru biserică noastră, lăți, lujbi cetorii, ce 'terrici' vreau să vă aducă și vouă acela care vă vorbese despre 'frontul popular', despre 'socialism și comunism, îndemnămdu-vă să-lajiți bagele ca mâne să vă răbească gospodăriile și să vă pene ca pe vite în grădjurile 'colhozurilor'. Iată ce vrea să vă dăruiască comunistul Constantinescu-lași și celelalți comuniști, Jdanov, Pauker, Molotov și alții, și durenă și covici, de curând, la alegerea din Hunedoara, cu partidul național țărănesc.

Se frământă NEAMURILE

Cul ar folosi un război

Numul marilor fabricanți de arme, pe carl îl cam știți D-voastre cine sună... Fabricile s'er îngrășă încă odată pe un veac, iar poaparele s'ar scufunda toate pe cele birtute și cele birtuțoare, în cazanul cu amolăz ferbinte al rărcilei, iar el, Blum și neamurile lor, ar pluti încă un veac, peste poaparele nenorocite, ca oleul pe apă.

Italia

dovédindu-se tare, înarmată bine, și arătând că nu se sparte de ori-ce amenințare a altora... Iși duce înlaine războiul el din Africa cu mână tare, și face pe cei ce credeau că o pot înfrica, să slăbească cu amenințările. Azi Anglia și soșele, cari i-au pus destule plectei, încep să laze pe Italiani în pace. În curând Italia va avea mână cu totul slobodă în războiul său cu Abisinia. Căci Anglia abile poate înțea de frâu pe Franța, și nu de ea foc Europei. Intrarea Germaniei în Renania, îi fu de folos - Italia.

Dar - unde dai și unde crapă!..

Germania prin pasul el îndrăzneț în Renania, încurcă de Anglia, ca să nu mai poată face atâtea greutăți Italiei în războiul cu Abisinia. Și de fapt Italia se simte usurată. - Dar îndată ce se sloi țasa, Italia încheie zilele trecute, o nouă orăcăție și fricte cu Austria și cu Ungaria... Cu Austria, după care lăcomeste Germania, se leagă să-l asigure neadărnea, așadar pune pedecă planurilor Germaniei!..

*

Nol tulburări în Jugoslavia

Țara veclă, Iugoslavia, nu e alcătuită dintr'un singur popor, ca România noastră, ci din 3 părți de țară cu 3 popoare larudite: Sârbii, Croșii și Slovenii. Din când în când, Croșii, nemulțumiți, își arată această nemulțumiri, prin tulburări și chiar mic răscoală. Astfel zilele trecute în Zagreb în Croșia, se făcea înormământarea unui student mort în faclioare undere era bîgat pentru lupte politice. Cu prilejul acestor manifestații (adunări) la care s'au clocit cu poliția. Sunt morți și ranți. Pentru a ajunge la împăcare, s'ar părea că lu-

Din Germania lui Hitler

Un mare 'plebiscit'. - Franța părășită de Anglia, nu mai amenința cu război. - Pace pe 25 ani

Celțorii noștri știu că Germania a răscălit de curând poaparele lumii, cu o mare și îndrăzneală hoțărire a ei. Și acum: după ce a fost bătută în războiul cel mare, Germania a fost oprită să înă armată la granița către Franța și Belgia, cam pe 100-200 Kilom. dela graniță.

Acum Nemții sau spūs că, la 20 ani după război, măsura aceasta nu mai este dreaptă. Și este primejdioasă pentru Germania, mai ales din pricina că, de curând, Franța a înț cu Rusia o alianță militară (tovărășie de arme) pentru a face Franța și Rusia război împotriva Nemților. (Război dorit de către Franței și de către Rusi, ci de către bolșevicii, francmasonii și jidovicii cari suni cu mare trecere în la Paris). Astfel, spun Nemții, în războiul cu Franța, trebuie să fie trimise trupe și în acele părți ale Germaniei care sunt învecinate cu Franța (părți de țară numite 'Renania'). Ca să nu mai apără Nemții împotriva Franțelor, chiar la graniță, iar să nu aștepte în inima țării nemjești.

zis și făcut. Hitler care e azi conducătorul Germaniei, nu e om de glumă. Susținu și iu lui Hitler germanii mare decăt a unui împărat. (Azi Germania nu mai are împărat, ci doar Președintele-conducător, care este Hitler, om ridicat din putere, fost muncitor-zidar și apoi zugrav). Hitler dădu drumul unei armate germane și ocupă Renania ca cum văzurăm, și tot pământ de al Germaniei.

Franța, supărată, amenință pe Nemți căt război, cerându-le să-și retragă soldații din Renania, că de nu, Franța îi scoate pe Nemți din Renania cu oștile francezești. Dar nu îndrăzni Franța să facă război Nemților, fără sprințul Angliei, iar Anglia n'a vrut să dea sprinț Franței (deși era legată de ea cu un contract de ajutor în caz de război). Căci, spun Anglia, nu e după dreptate să facem război Germaniei din pricina că nu a intrat cu oștile într'o țară străină, ci în pământul nemcesc al Renaniei!..

Hitler, ca să arate că poporul german e cu el, a făcut un plebiscit (un vot) în poporul, întrebând dacă sprințea politica lui Hitler). Au votat 44 milioane de Nemți, din care 43 milioane și jumătate au aprobat sprințul pe Hitler pentru pasul lui în Renania, și numai o jumătate de milion nu l-au aprobat (adică 98%, pentru Hitler și 2% împotriva lui). Biruința aceasta atd de mare a lui Hitler, a cam puse pe gânduri pe Franțezi.

Spre azi dăvedi că Germania nu vrea să facă război împotriva Franței, Hitler a spus că e gata să facă un tratat (contract) cu Franța prin care se leagă să nu facă război cel puțin pe vreme de 25 de ani de acum înainte.

Până la sărșii, credem că Franța va face acest contract de pace pe 25 ani cu Germania, și astfel, toată lumea va putea răsulla mai usurată, știind că nu va fi scăpătat decopotadit de război.

Războiul din Abisinia

- Biruința armatelor italiene -

În zilele acestea Italianii au cucerit din nou mari buciți din pământul Abisiniei. Italianii, după ce au nimicit aproape toată armata abisiniană, înainteză acum ca în unii, fără a întâlni nici o împotrivire. Puțina armată care i-a mai rămas 'Negusului' (șef-ul cheamă pe împăratul Abisiniei) nu mai are nici o putere. Se pare că în curând războiul se va sărșii prin deplina biruință Italiană.

Astfel în zilele acestea Italianii au cucerit marile orașe Gondar, Sacota, Debareh, și altele. Se așteaptă cucerirea orașelor Gigiga și Harar, apoi apropiata cucerire a orașului Desse și chiar a capitalei, orasul împărătesc Addis-Abeba.

În legătură cu războiul acesta să lămurim pe celțorii noștri despre un lucru:

Nouă nu ne-ar plăcea să vindă să se cucerescă un neam străin. Astfel, s'ar părea că treaba pe care o fac Italianii cucerind părți mari din Jugoslavia trebuie să nu calce în picioare adevărul că ea este o țară alcătuită din 3 trupuri și astfel, tot și-măndu-le unite pe toate trei, căci toți sunt din ramura de popoare slave ('murdle cu Balgarii și Ruși') ar trebui totuși și mai dea ascultare și cerțiilor poporului croș.

Abisinia, este o mare nedreptate. Dar nu e chiar așa. Căci părțile de țară pe care le cer Italianii, nu sunt locuite de poporul abisinian, ci de seminții străine, pe care Abisinienii le-au cucerit abea de vreo 60-80 de ani. Aceste seminții sunt foarte înopulate și proaste, așa că nu se pot stăpâni singure lar Abisinienii, după ce le-au cucerit, i-au făcut sclavi (robi) pe toți acești nenorociți. Și poartă cu lanțuri de picioare, îi vând ca pe o marfă, îi omoară cum vreau ei. Așadar Abisinia nu are nici un drept să stăpânească și să robească aceste seminții.

E drept că și năganii nu cheltuesc bani și silege în acest război numai de dragul de a face bine acestor robii, ci pentru că pământul locuit de el, e plin de aur, petrol și multe bogății. Dar lărși e drept că Italianii au desfrinat (cu lanțad) sclavia (robi) și pe unde soșese ei, loșii robi suni lăsați liberi, li se scoat lanțurile, și sunt lăsați să ducă un trai mul mai omenesc decăt sub stăpânirea negrilor abisinieni.

Astfel, pe unde soșese armatele Italiene biruitoare, semințele acestea le primesc cu bucurie, ca pe niște desrobitori. Toată Abisinia e cam de 3 ori atd de mare căt România noastră. Iar ceace vreau să cucerescă Italianii, este o înmădere cam căt România.

În Asia mijește războiul dintre Japonia și Rusia

De mult aceste două țări stau gata să se facere. Japonia vrea să se stăpâne în Asia. Rușii nu prea îngăduie să cucerescă Mongolia și China, așa cum vrea Japonia.

Astfel cele 2 țări mari stau gata să se facere.

DE TOATE

(Urmare din pag. a 2-a) (Urmare din pag. a 2-a) moarte. În loc să-l ucidă cumva în vreme scurtă, îi vără într'o piele crudă de animal. Că zis în acea piele. El îi agză la șoare. În arșii șoareului pielea aceea se usucă, tot strângându-se, până se face un bot cāt un clubăr abia. Și cum pielea se tot strânge, îi adună de-l face cocloș pe nenorocitul din ea, până moare acolo străns ca în doge și sufocat.

Dar tot e mai blădat această moarte decăt cruzimile la care omoară bolșevicii pe dușmanii lor, fără judecarea nici unui 'cul-găr' ci doar după bunul plac al cutărui perclumat și juns mare domn 'comunist'.

Din nou sunt lupte de patrule la granițe.

De o fi să fie război, să se fie de bine, dar noi nu o să ne amestecăm în să apăram Rusia! Ce am perde noi dacă Rusia bolșevică ar fi dobortată la pământ de către Japonezi?

Amintire sfântă...

Când Iosif, luând știrre în vis, a luat pe Maria și pe pruncul Isus și a fugit la Egipt ca să nu fie tăiat de Irod, - la sfârșitul drumului, sfânta familie s'au odihnit de oboseală sub un 'dicomon', arbore ce creștea în acele vremuri pe acolo, canoscut pentru umbra lui bogată.

Cu vremea acest arbore a pierit sus a fost pusit prin multe hotare pe unde trăla. Cercetătorii acelor locuri spun că să arborele sfânt se mai găsește numai într'un singur sat din sus de Calro, - încolo nu se mai poate vedea. Cel ce trec pe aici și-l cunoaște, se închină, ca la un arbore ce acūte mereu amintre de familia sfântă.

Știri din țară

CE FAC DUȘMANII

Bălțocean și mint

Jidovimea și toți dușmanii cari se tem de înțerea dreptății românești în țara noastră văzând că nu se mai pot ascunde sub chipul de prieten ai multimii muncitoare, văzând că lumea se îndreaptă tot mai mult spre înțelegerea naționalist, — încearcă de câțiva vreme, puterea omor arme noi: arma *„mîncații și a bășcovilor”*. Au văzut că armele lor de până acum n'au adus nici un folos, căci prigonoarele înfrâng pe toți lupșorii și sporesc dragostea lumii față de ei. Deaceia caută acum să înșoasească numele a ceea ce scumpe azi, tuturor Românilor, și mai ales numele aceluia de care se leagă astăzi toate nădejdele noastre. Și scormesc acești străini și înștrănași, totfelul de mincinoși și de bălțocari pe scama noastră, crezând că prin acestea vor câștiga încrederea și dragostea poporului pentru lupșorii cari au făcut de altădată ori dovada vredniciei lor.

Dar se vor spulbera și aceste mincinoși cu pleava. Prin câte încercări ca acestea n'a trecut înțelegerea naționalistă în anul din urmă într-o vreme, prin 1932, se spunea că au o fabrică de bani făcși la Râșnari, se mai spunea că ei lau bari dela bolșevici. Ce a mai rămas din mincinoșii acestora? Iată că azi bolșevicii se unesc cu jidovii, pentru a lupta împotriva naționalismului român, dovădind astfel cine sînt untelele bolșevicilor: noi ori parțidele jidovite?

Frații și prietenii noștri să fie tari și să înfrunte și valul mincinoșilor, așa cum au mai înfruntat altele valori de dușmăni. Ura pe care lumea veche o arăta legionarilor, e cea mai bună dovadă că aceștia lumea legionară nu seamănă deloc cu lumea veche a politicienilor pe care o cunoaștem înțelegând căi vrednicie. Dacă legionarii ar semăna cu lumea veche și ar fi înțolșori în ficșioși, ei n'ar fi arăți de către veștile parțide, ci ar fi luși în brațe de către acestea.

Noi credem cu tărie că Dumnezeu scoate totdeauna la iveală adevărul și dreptatea. De aceea nu ne facem nici o grijă în fața valului mincinoșilor și bălțocurilor. Ele se vor rupe ca spuma, lar până atunci să stăm în fața lor, nepăsători, și să ne vedem de neburile noastre.

CE FACE LUMEA VECHIE

Partidul național-țărănesc se înfrățeste cu dușmanii Domnului nostru Isus Christos.

„Libertatea” va arăta în fiecare număr cece se înfrământă în tabăra dușmanilor național-românești, deosemenza va arăta ce face lumea veche a politicienilor cari au lăsat țara pe mâna străinilor și a necinștilor, apoi va arăta cum încează și ce face lumea nouă, legionară, de care se leagă nădejdele noastre de dreptate și de înșălbăntare a Românilor în drepturile lor.

Iată, pe ziua de azi, o faptă din cele mai nevrednice a lumii acestuia vechi. Văzându-se primejdii dela valul naționalist, o parte a acestor lumii vechi, și anume partidul național-țărănesc, s'a unit (după cum s'a văzut la alegerele dela Hunedoara) cu comunistii unguri din „Frontul Plugarilor” căi și cu comunistii (bolșevici) „români” conduși de Constantinesculași și de jidanii Pauker și Moscoviți, ba s'a mai unit și cu socialistii, tot un fel de bolșevici în slujba Rusiei. Toată lumea căi bolșevicii acestia vreau să dărâme bisericile și să străpungă sfânta noastră credință spundând că nu este Dumnezeu în cer. Mai vreau bolșevicii să fie pămînturile dela oameni, dându-le Statul, iar oamenii să fie doar muncitori plăși de Stat cu plată egală (adică la fel unul cu celălalt, fie că unul e lemeș și risipitor, iar altul e harnic și sîntănit).

Este de neerezut cum oameni mari și cinstiți de noi toți, ca de pildă dl. Marșiu, au putut înțolșoi a astfel de înșore și nelegiuți.

Oclări ar fi finit unii Români la Partidul Național-țărănesc, e și noi vor mai putea de-acum să închida ochii asupra acestor rădăcini, care dovădește că dreptă și sîntănoasa judecată nu a mai rămas azi decît la lumea aceea nouă, a naționalismului legionar, cari zădărește bisericile în loc de a se înșoși cu cel care vreau să le dărâme.

CE FACE LUMEA NOUĂ, LEGIONARĂ

Tace și muncește la temelile unei vieți noi

În vreme ce, cum văzăm în mai sus, dușmanii spumegă în mincinoși și bălțocuri împotriva înțelegerii naționaliste, iar veștile parțide rădăcesc pe calea înștrănașilor și dușmanii lui Christos, — răsare tot mai puternică o lume nouă, o oasie verde, vițeză și gata și în viitor de orice țară nouă, o oasie verde așa cum și în trecut ea a trecut prin focul așilor suferinți și ferici. Oasie aceasta legionară nuși face reclami în țara mare, nu sibiară la toate colțurile de apă, nu făgăduiește nimănui marea și sarea, ci muncește în tăcere la zidirea unei lumi noi. Această nouă viață va trebui să fie alcătuită din conștința de oameni noi, care să nu caute bogăția și aurul stors din viața muncitorului, ci să fie obliguși a trăi numai din muncă, aspru și cu cumpătare. De aceea Căpitanul legionarilor a umplut țara cu tabere de muncă unde se zădărește bisericile, se fac caiva oamenii săraci, se fac lucruri de folos obștesc. Pentru truca muncind astfel aici, din greu, cărității și orșenilor, viitorii conducători ai țării legionare, ei să se obligușească cu o altă viață aspră și grea, și să nu mai dovărească o viață de beșug făcută cu hoșie.

Când viitorii conducători ai țării vor fi astfel înțolșoiți cu o viață nouă, în care să nu ceară înțiri nimic ci să-și dea totul,

Partidul „Total Pentru Țară” candidază la a șoptia dela Arad

La Arad se vor face în curând alegeri pentru un loc de deputat. La aceste alegeri va candida și Partidul „Total Pentru Țară” care, după cum se știe, are drept căpetenale pe Dl. Cornelia Zelea-Codreanu, Căpitanul legionarilor, — iar drept pregădite pe vitezul General Gheorghe Cantacuzino Grănicerul.

Celelalte parțide naționaliste, al Diul Valda și al Diul Goga, nu se știe încă dacă vor candida. Deosemenza se pare că nici guvernul nu va candida. S'ar putea astfel ca legionarii să dea lupta numai cu partidul bolșevic al național-țărăniștilor care s'au unit în vremea din urmă (a alegerile dela Hunedoara) cu comunistii jidani, cu comunistii unguri și cu socialistii.

Comunistii și socialistii, tovarășii acestia rol al național-țărăniștilor, vreau să puștască și bisericile românești așa cum puștasce și ar azi în Spania și în Rusia bisericile și sfintele icoane, spundând că Domnul Cristos e „oțlem” pentru popor, adică dușmanul poporului.

Legionarii vor fi foarte fericiți să se lupte în aceste alegeri cu acești oameni cari s'au lăpădat de Dumnezeu și de neamul românesc, înșoptindu-se cu comunistul Constantinesculași, cu jidanii și cu toți păgânii. Poporul românesc nu poate urma pe cel care

chiar viața lor, obișnuși a trăi numai din rodul muncii, atunci vor fi cădite temelile unei vieți noi. În această viață nouă, legionară, poporul nostru va găsi dreptate și înțelegere. Într-o astfel de viață nouă nu vor putea să mai săpănească jidanii și dușmanii lui Christos, nici hoșii și cei fără suflet românesc și fără durere pentru traiul greu al muncitorului.

Iată ce face lumea nouă care crește în căntece de vițezie, în dragoste de popor și în frica lui Dumnezeu.

Mare Congres Studentesc la Târgu-Mureș

În săptămâna trecută 2—6 Martie s'a finit la Târgu-Mureș un mare Congres al tuturor studenților români. Vom arăta și noi în numărul viitor lămoasale îndemnuri care se desprind din sfatul acesta al studenților cari, în cea mai mare parte, nu sînt decît tot copiii satului noastre, rădăciți cu trudă până la școlile cele mari, pentru a fi de folos poporului din care au plecat.

Nu vom avea război!

Jidovimea și cu prietenii ei zăși „krancamasonii”, împing în toate felurile lumea către un război în care să fie zădărit Hitler (cel care a pus mîna zădrăvă în periculiul jidovilor și comunistilor din Germania). Dar lumea nici nu vrea să auză de război, așa că visurile jidanilor vor rămîne năluci de oameni nebuni. Noi Românilor vrem să ne vedem de nevoile noastre și n'avem nici o poșă să murim pe front pentru a apăra pe jidovii din Germania.

Către cetitori.

Rugăm pe cetitorii noștri să răspundă de „LIBERTATEA” sfătindu și pe alții să o aboneze. Trimiteți-ne liste ca adresele celor cari vor să se aboneze. Le vom trimite gratuit două numere de probă.

sporcă și ard sfintele icoane și sfintele altare. În poporul din Ardea a văzând rădăcirea la care a ajuns veștile parțide național-țărănela care s'a înșoptit azi cu dușmanii poporului și al Domnului nostru Cristos, poporul acesta ardelean care e atât de sîntos la suflet și la minte, va trebui, cu toată durerea, să lapede din înima lui pe acela pe care l'a iubit, pe vremea luptelor cu Ungurii, dar cari azi au ajuns la s'a „mînea” cum ple rădăciți. Și în locul lor, înțega românime ardeleană va urma, cu toată dragostea, pe legionarii Căpitanului care lupș pentru credința noastră și strămoșească, pentru dreptatea Românilor în țara lor, pentru pedepsirea țărărilor, pentru scuturarea jugului jidovesc și pentru înălțarea poporului muncitor.

Totcutul și faptele legionarilor sunt o cheazăște că ei nu sînt oameni de vorbe goale, ci îndeplinesc, chiar cu ferita vieții lor, ceceea așteaptă lumea dela ei.

„Libertatea” îndeamnă astfel pe toți Români vrednici, să voteze la Arad pe vitezul General Cantacuzino, candidatul Partidului „Total pentru Țară”.

REDACȚIA noastră e la Orăștie. ADMINISTRATIA e la București.

Toate scrisorile, banii și manuscrisele se vor trimite pe adresa următoare:

Ziarul „LIBERTATEA” l. Moța Calea Victoriei 63. BUCUREȘTI. I

NOUȚĂȚI

Deoarece N-ru l a l folii noastre nu ne-a ajuns pentru toate cererile, începîm din nou în acest număr o parte din materialul r lui l. Din cauza Paștilor acest număr a apare Marți în loc de Joi.

Procesul Moșilor. Zilele trecute s'a judecat la București vesticul proces al Moșilor cu Popescu-Pera, cel unii cu Tichșir. Hoțărîrea se va da zilele acestea. În numeri viitorilor vom arăta pe larg ce s'a făcut în acest proces.

Nămîrul viitor al folii noastre va apare joi după Duminica Tomii, spre a da puțineze, țicri cari vor să se aboneze, să trimită abonamentul. După aceea, cu începere dela acest număr, „Libertatea” va apare regulat în fiecare săptămîna, joi.

Tărg ban de vite a fost la Mediaș. Un taur de 15 luni s'a vîndut cu 18.000 lei, o vacă cu vițel, cu 16.000 lei un știurețu de 11 luni, cu 14.500 lei, o junincă de un an cu 8.000 lei.

O carte nouă. A arădat zilele acestea o carte în care sînt cuprinsă câteva articole scrise de Dl. I. Moța. Începînd din anul 1922 și până acum. Din aceste articole se vede cum a luat naștere mișcarea național-ștudentească din 1922—1923, apoi noi firiile luptelor până acum, căi și gîndul care a înșulșit înțelegerea naționalist. Cartea aceasta nu e scrisă pe înțelesul plugarilor, dar cel cu mai multă știință de carte, poșăși în ea lucruri folositoare. Sîntăm însă pe căriturii (prești, învîștorii) s'o cumpere. Ea se poate cere dela administrația ziarului nostru (București, Calea Victoriei 63), dar nu se trimite decît după primețu marș. Cartea ar costa 250 pagini marș și costă 50 lei (în această sumă se cuprinde și poșta postal; cine însă vrea să o primească recomandat, să adauge 10 lei, pentru a nu se rădăci; dacă se comandă mai multe bușci, se adaugă numai o singură de 10 lei, peste prețu de 50 lei al cărții). Titul cărții este: „Căntec de lăma”.

Pentru cel cari răspundesc „Libertatea”. Cel cari au cerut mai multe exemplare din foala noastră și în deosebă căburile, sînt rugați a ne trimite banii, căi mai cu rînd, la fiecare 2 săptămîni, cel mult luna. Deosemenza sînt rugați a nu șclăde nici un rabat (deocămdată), ci, doar cheltuielile electrice (de înștrănașii banilor, etc.), șete a fi ajutată astfel foala în început, când se zbate în greulii.

Mai țără, când foala va fi prinsă făcîndu ni bani, vom pușca da și rabat la vînzare.

Deocămdată nu putem da rabat decît negustorilor (librării, chioșcuri) și anume 15% din prețu de 2 lei al folii.

Dorim să avem căi mai multe abonamente, sau vînzări cu numărul dar fără rabat, deoarece vînzînd cu rabat foala e expusă a avea pierderi, iar anușia ar fi primejdioasă. — Rugăm să nu ne trimiteți returnuri (foli nevăduite).